

РЕШЕНИЕ

№ 24981

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3288** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Ц. Г. В. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], против Решение № 4498 от 10.10.2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), постановено по н.а.х.д. № 6802 по описа на СРС за 2023г., с което е потвърден електронен фиш № 4789099, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който, на основание чл.189, ал.4, във вр. чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), ѝ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В касационната жалба се навеждат доводи, че делото е разгледано без участие на жалбоподателката, като по този начин е било нарушено основното ѝ право на защита, като участва в разпита на свидетелите по делото и евентуално да поиска съдебно-техническа експертиза на средството, с което е установено нарушението. В тази връзка се сочи, че по делото е била подадена молба за отлагане на заседанието на 28.09.2023г., с представяни

убедителни писмени доказателства, че са налице уважителни причини, която обаче решаващият съд не е обсъдил. Така делото е разгледано в отсъствие на жалбоподателката и/или упълномощен адвокат, поради което е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което е неотстранимо в конкретния случай и делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. В хода на касационното производство адвокатът – пълномощник, поддържа жалбата и моли да бъде уважена по изложените основания.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи не взема участие в производството.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на производството пред Софийски районен съд е електронен фиш серия К № 4789099, с който на Ц. Г. В., на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лв., за нарушение на чл.21, ал.1 от същия закон. Същият е обжалван от санкционираното лице - В., която го счита за незаконосъобразен и за постановен в нарушение на административнопроизводствените правила. Оплакванията й са че в ЕФ липсват данни за автора, дата на издаване и подпис, като оспорва и годността на използваното АТСС.

С оспореното решение съдът е приел за установено, че на 27.04.2021 г., в 16:39 ч. в [населено място], по [улица]до № 4, с посока на движение от [улица]към [улица]била заснета скорост на движение от 89 км/ч (след приспаднат толеранс), при ограничение на скоростта 50 км/ч, за населеното място, на лек автомобил „Л. Р. Л. Р. Фриландер” с рег. [рег.номер на МПС] , чийто собственик е касационният жалбоподател. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство – мобилна система за видеоконтрол CORDON M2, № MD1192, за което е налице справка от Българския институт по метрология с протокол за проверка на използваната система за контрол на скоростта, която е одобрена и е със срок на валидност на одобряване на типа до 13.06.2027 г. За така установеното управление на автомобила с превишаване на ограничението с 39 км/ч, в нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, е издаден обжалваният пред СРС електронен фиш, с който на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП (за превишаване на разрешената скорост над 30 км/ч.) на В. е наложена глоба в размер на 400 лв.

Съдът приел, че горните обстоятелства се установяват от свален на хартиен носител снимков материал, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

В решението си съдът подробно е изследвал развитието на административнонаказателното производство и е достигнал до правилни изводи, че в

хода му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Изследвал е и въпроса за компетентността на издателя на ЕФ. Съдът е отговорил на възраженията досежно съдържанието на ЕФ, които са били наведени с въззивната жалба. Обърнал е внимание, че реквизитите на електронния фиш са посочени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като процесния съдържа всички изискуеми от правната норма реквизити. На следващо място съдът е изложил мотиви, че техническото средство, с което е установено нарушението е от одобрен тип за измерване, същото е било в изправност и е правилно експлоатирано. Тези изводи са правилни и се споделят от касационната инстанция.

Съдът е приел още, че нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на В., е безспорно установено и доказано. За да достигне до този извод съставът на СРС е изследвал приложимата нормативна уредба и правилно е субсумирал установените факти, обуславяйки извод за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. В мотивите на решението е посочено, че за това нарушение е определено съответно на него административното наказание, като по този начин ще бъдат постигнати целите на административното наказване по чл.12 от ЗАНН. Правилни са и тези изводите, като също така се споделят и мотивите по отношение на това, че съобразно чл. 188, ал. 1 ЗДвП, собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство - в случая В. не е посочила такова лице.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точно съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. В случая не се откриват неизяснени обстоятелства по делото. В този смисъл, фактите са установени в пълнота и правилно от районния съд, като при тяхната съвкупна преценка е изведен правния извод за съставомерност на вмененото на В. нарушение и законосъобразност на издадения ЕФ. Ето защо фактическите констатации и правните изводи, формирани от районния съд се споделят изцяло от настоящата инстанция, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

Противно на оплакванията в касационната жалба, решаващият съд не е допуснал съществено нарушение на процесуални правила, изразяващо се в лишаване на В. от право на участие в процеса и нарушаване по този начин на правото ѝ на защита. По делото пред СРС са проведени две заседания. За първото с.з. на 16.06.2023 г., 13:45 часа, е постъпила молба с вх. № 173119/19.06.2023г. по описа на СРС от Ц. В., с която е поискала отлагане на делото, поради уважителна причина от здравословен характер, съгласно приложена епикриза (л. 23), както и за да може да си ангажира адвокат. Съставът на СРС е уважил молбата и не е дал ход на делото, като е указал на същата, че има възможност да си ангажира адвокат. Съдът е отложил делото за 28.09.2023г., 13:45 часа. Действително и за това съдебно заседание е постъпила молба с вх. № 268787/28.09.2023г. по описа на СРС от упълномощения адвокат, с приложени два броя призовки на СГС и САС и искане за повторно отлагане на делото, за да има възможност и да се запознае с делото (л. 36). Видно от ръкописната резолюция, същата е обработена в „Регистратура“, СРС в 14.53 часа, т.е. след съдебното заседание, което е било насрочено за 13:45 часа. При тези установени факти касационната

инстанция намира, че решаващият съд не е допуснал процесуални нарушения и не е ограничил, нито препяствал упражняването на правото на защита на наказаното лице. В., като е разполагала с повече от три месеца, е ангажирала адвокат едва ден преди второто съдебното заседание пред СРС, видно от приложения договор за правна защита и съдействие и пълномощно. Упълномощения адвокат пък от своя страна не е депозирал своевременно молбата си за повторно отлагане на делото. В случая, въпреки неявяването на страната и упълномощения от нея адвокат съдът е събрал служебно доказателствата, относими към отговорността на В.. Освен това, противно на твърденията на адв. Ю. пред настоящата инстанция, нито в подадената против НП жалба, нито в молбата на В. за отлагане на делото или в друга писмена молба пред СРС, е направено искане за събиране на свидетелски показания, с посочване на конкретни имена на свидетели, които да бъдат разпитани. Следователно съдът не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, налагащи в съответствие с чл. 63 от ЗАНН отмяна на акта - фактическата обстановка е изяснена в пълнота, като са разгледани всички направени пред него възражения, които са намерени за неоснователни.

При извършената служебна проверка касационната инстанция не констатира пороци, водещи до недопустимост или нищожност на обжалваното решение. С оглед горните съображения, не са налице и сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4498/10.10.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, постановено по н.а.х.д. № 6802 по описа на СРС за 2023г.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: